

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXI. ÉVFOLYAM 7. SZÁM 2022. JÚLIUS (SZENT JAKAB HAVA)

Egy szorgalmas, sokat dolgozó, éjjel-nappal a családjáért hajtó fiatal-ember észrevette, hogy fokozatosan romlik a házassága. A felesége szinte teljesen közömbössé vált iránta, amikor szólt hozzá, ingerülten válaszolt, ha egyáltalán válaszolt. Ráadásul a gyerekei sem nagyon álltak szóba vele. Nem tudta mire vélni a dolgot, elment hát a város kolostorába egy bölcs szerzeteshez, és elpanaszolta a családi élete hanyatlását. A szerzetes végighallgatta, majd kérdéseket tett fel, és a válaszokon hosszan eltöprengett. Végül azt mondta a férfinak: „Tudod mit? Menj haza, és ahelyett, hogy utasításokat adnál a feleségednek, kérdezd meg tőle, hogy van! Milyen volt a napja? Ne szólj bele, hagyd beszélni! És mindennap tegyél így az elkövetkező egy hónapban! Hallgasd meg a feleségedet, figyelj oda rá, ahelyett, hogy a magad dolgait, terveit sorolgatnád neki állandóan! Egy hónap múlva gyere vissza, és mondd el, mire jutottatok!” A férfi megfogadta a szerzetes tanácsát, majd egy hónap múlva már kisimultabb arccal jelent meg. „Működik a dolog!” – újságolta. „Már sokkal kedvesebb hozzám a feleségem.

Mit tanulhatunk Máriától?

Mióta mindennap meghallgatom, mi bántja, minek örül, mit szeretne igazán, azóta jobb a kapcsolatunk. Nem mondom, hogy nincs hová fejlődni, de azért alakulunk!” A szerzetes elmosolyodott és így szólt. „Rendben van.

ket, illetve más és más dolgokban, magatartásokban ismerik fel az irántuk gyakorolt szeretetet. Vannak, akik a cselekedetekben, a másokért végzett munkában, hozzátartozóikért vállalt áldozatokban mutatják meg szeretet-

hanni, vészes gyorsasággal termelni, azután szintén gyorsan és meggondolatlanul fogasztani, élvezni... ez jellemzi az emberek többségének életét. Tagadhatatlan, hogy van szeretet a másokért tenni akarás, az anyagi

tott programok túlzásba vitele. Jézus nyilván nem rosszallja Márta sürgés-forgását, de amikor az elégedetlenkedik, azt mondja Máriára: „A jobbik részt választotta ... nem is veszíti el soha!” Mi csoda ez a „jobbik rész”? Mária ott ül Jézus lábainál, és nagy figyelemmel hallgatja az Ő tanítását. Fontosabbnak tartja ezt, mint a testi igények kielégítését. Ő többet értett meg Jézusból, valamilyen teljesebben szerette a Mestert, mint a nővére. Ha valaki Isten iránti szeretetét szinte csak az egyházban való sürgés-forgásban éli meg, könnyen elkövetheti azt a hibát, hogy olyasmin dolgozik, ami nem is Isten akarata, vagy legalábbis kevésbé lényeges Isten szándékai szerint. Saját terveit, elképzeléseit hajszolhatja, azokat gondolva Isten terveinek. Az elmélyült imádság, az Istennel való beszélgetés hiánya megtevesztheti őt. Másrészt a fáradtságban, az óhatatlanul előforduló kudarcokban nem lesz lelkiereje a kitartáshoz, a vigasztalódáshoz. Késérő és türelmetlen lesz, mint Márta. Azonban a Jézus szeretetét élvező, abban elmerülő ember

Akkor a következő hónapban próbáld meghallani azt is, amit a feleséged nem mond ki! Hidd el, akkor még közelebb fogtok kerülni egymáshoz!”
Mária és Márta története (Lk 10,38-42) rendkívül aktuális körünk társadalmi számára. Gary Chapman szeretetnyelvekről szóló írása szépen kielemezi, hogy az emberek más és más módon mutatják ki a szeretetüket.

Mások inkább az együtt töltött minőségi időt értékelik. Hiteles és fontos lehet mind a kettő, azonban nem szabad teljesen elhanyagolni egyiket a másik rovására! Nagy kísértése napjaink emberének, hogy a lázas tevékenység tengerébe beleveessen! Persze a felgyorsult életritmus, a túl sok és túl sokféle elvárás is jócskán ebbe az irányba tereli a mindennapokat. Tenni, ro-

javak megtermelése, ajándékozása mögött, azonban ha a szeretetnek csak ez a megnyilvánulási formája kerül túlhangsúlyozásra, akkor a lényeg, a személyesség könnyen kiveszik belőle.
Az Istennel való kapcsolatot is megahamisítja, vagy legalábbis eléggé felszínessé, üressé teszi a felfokozott tevékenység, az emberek által tervezett, szervezett, lebonyolí-

Folytatás a 2. oldalon

Ima és munka

A keresztény emberek egyaránt érezvén önmagukban a lelükéből feltörő vágyat Isten után, valamint a földi haza építésének és jobbá tételének kötelességét, minden korban megfogalmazzák a kérdést: hogyan kapcsoljuk össze életünkben az imádkozást és a munkát? Hogyan egyeztethető össze életünkben az imaélet és tevékenykedés? Mert valójában nem választanunk kell e kettő közül, hanem mindkettő, azaz az imádság és a munka számára is meg kell találnunk az elegendő időt. Kérdésünkre a mai evangélium, Márta és Mária személye ad választ, akiknek a tulajdonságai, jellemvonásai egyaránt megvannak mindannyiunk lelkében. A mai napon Jézus barátjának, Lázárnak a két testvérére figyelünk, akik Jeruzsálem közelében Betániában éltek, s akiknek a házában Jézus gyakran vendégeskedett, minden bizonnyal náluk szállhatott meg, amikor valamely zárandoklat alkalmával Jeruzsálembe érkezett.

Az evangéliumi jelenet egy ilyen esetet ír le. Jézus betér hozzájuk, s miközben Márta azzal van elfoglalva, hogy a vendéget megfelelő módon kiszolgálja, testvére, Mária nem segít neki a házimunkákban, hanem leül Jézus mellé és hallgatja tanítását. Mintha Mária megfelelne arról, hogy vendéglátóként mi a kötelessé-

Az emberi kapcsolatokban is mindenképp káros a minél több együtt töltött idő, az elmélyült meghallgatás, odafigyelés, beszélgetés hiánya. Milyen sok házasságot épít le a megfelelő kommunikáció nélküliség? Milyen sok szülő konstatálja csodálkozva, hogy a gyermeke hűvös hozzá, közömbös iránta, pedig hát ő „mindent megad neki”. Min-

ge, s Márta figyelmezteti is erre. Jézus viszont mintegy védelmébe veszi Máriát, megdicséri őt, mondván, hogy ő választotta a jobbik részt. Ez a dicséret természetesen nem azt jelenti és nem azt a tanulást kell levonni belőle, hogy az aszonyok nyugodtan elhanyagolhatják a házimunkát, a családjukról való gondoskodást és egész nap csak imádkozzanak.

A történet a helyes imádkozásra és a munkavégzés helyes lelkületére tanít minket. Mikor imádkozunk megfelelő módon? Sokan azt képzelik, hogy az imádkozás arra való, hogy előadják kéréseiket Istennek, utána pedig várják annak teljesítését. Úgy képzelik, hogy Istentől bármit kérhetnek, ami saját elképzeléseikhez, előbbre jutásukhoz, érvényesülésükhöz, gazdagodásukhoz szükséges. Úgy tekintenek Istenre, mint akinek az a kötelessége, hogy az ő emberi hibáikból és mulasztásaikból fakadó károkat korrigálja, saját kudarcaikat jóra fordítsa. Az ilyen lelkületű ima és kérés lealacsonyítja Istent, mert az az emberi szándék húzódik meg mögötte, hogy a szeszélyes emberi kívánságok és kicsinyes elképzelések végrehajtójává, megvalósítójává tegye. Az imádkozást olyan eszköznek tekintik, amellyel Istentől kikényszeríthetnek valamit a maguk számára. Az ilyen gondolkodásra jellemző a régi mondás: nem

(Vasárnapok - E Magazin, 2022. július 17.)

Igaz barát

Egy igaz barát...

Hagy téged szárnyalni,

- de sosem hagy zuhanni.

Támogat, amikor haladsz,

- és mindig számíthatsz rá, ha elakadsz.

Semmiben se korlát,

- de mindenben fogódzó.

Sohasem tolakszik,

- de mindig magad mellett érezheted őt.

...

Tudsz-e így jelen lenni valaki számára?

- Nagy feladat!

Van-e így jelen valaki melletted?

- Nagy ajándék!

(Virth József)

csak a mindennapi kenyeret kell kérni Istentől, hanem kemencét is.

Úgy tűnik azonban, hogy Isten nem akar kemencét is adni, annak megépítését az embertől várja, azaz azt kívánja, hogy dolgozzunk is. Helyes dolog, ha imádkozunk az ő áldásáért, de ez nem helyettesítheti a munkánkat. Isten áldása akkor lesz a tevékenységünkön, ha teljesítjük kötelességeinket és szorgalmasan dolgozunk, vállaljuk a munka fáradalmait. Helytelen volna mindent Isten-

től várni, amire szükségünk van a földi megélhetéshez, ha közben tétlenül és lustán várjuk, hogy mindenünk meglegyen. Mária Jézusra figyelése emlékeztessen minket arra, hogy lelkünk ápolásával is tördnünk kell, és időt kell szánunk mindennapjainkban az imádkozásra. Márta példája pedig segítsen minket abban, hogy evilági kötelességeinket szorgalommal teljesítsük. Találjuk meg mind az ima, mind a munka számára az időt!

© Horváth István Sándor

Fohász a hazáért

Ima Szent István ünnepén

Hogy törvények között az első a szeretet legyen,

Üljön jóindulat a kormány székeken...

Az igazság előtt hajoljon meg a fegyver,

Élhessen szabadon e Földön minden ember...

És legyen egy akol és legyen egy pásztor,

Növelj pásztorbotot virágzó rózsafából...

S ha mindeneket szépen, elrendeztél ekképpen

A népek között, Uram, nekem is van egy népem.

Ha érdemét kegyednek szenvedéssel méred,

Úgy egynek sincs annyi szent jussa, mint e népek.

Mások bűnéért is Őt verte ostorod,

Sok súlyos, nagy keresztet szó nélkül hordozott.

Legjobb fiait vitte mindég a Golgotára,

S jó tettének soha, csak bűnének volt ára.

Uram, adj békességet a Kárpátok között!

Sehol még földet annyi könny és vér nem öntözött.

Sehol annyi virág, és sehol annyi bánat,

Szeresd jobban, Uram, az én szegény hazámat!

Hogyan és miről gondolkodik Ádám ivadéka?

Istenről. Kiről-másról? Akkor is, amikor kenyeret pirít, gyereket nevel, házasodik, fogat mos, pecázik és siratja vétkeit. Sőt akkor is, amikor öntudatát veszítve káromolja a Fönnvalót, vagy úgy tesz, sőt, úgy igyekszik beszélni, viselkedni, gondolkodni, mintha esztelen rovar volna, aminek létét félelmei és emésztőszervei megpárási ösztöne vezényli. Vagy újabb társadalomtudományi szakkifejezéssel: konzumidióta, magyar szóval, fogyasztói hülye. Aki nem járatos saját teste és tulajdon lelke tartományaiban.

„Mert azok, akik nem kísértik, megtalálják, és azoknak, akik nem bizalmatlanok iránta, kinyilvánítja magát.” (Bölcs 1,2) Sajnos léteznek olyan embertársaink is, „akiket az álnok gondolatok eltávolítanak Istentől, és a próbára tett mindenhatóság eltaszítja az eszteleneiket.” (Bölcs 1,3) A lehető leg-

nagyobb gög, más szavakkal: nyegleség, ostobaság, tökfejűség és elvetemültség Istent próbára tenni. Lehetséges-e, hogy Isten ne tudná, mi kotyog az én fejemben - akármelyikünkében? Melyikünkkel nem esett meg, hogy ilyen gondolatok sürgölődtek elméjében? Mi több, e silány gondolatokat olykor hozzájuk illő tettek is követték... Mintha az eszmének szaga volna, olykor illata, máskor bűze, sötétsége, ragacsossága, önkellétése, erőszakossága. Az egészséges lélek észleli, hogy az őt hordozó test mennyi és milyen büntől terhelt, melyek létét, közelségét különféle fájalmakkal, lázakkal, feledékenységgel és más gondolkodási és lelki zavarokkal sújtják. Az áldozat észre sem veszi, hogy elvadul barátaitól, családjától, hazájától, magasztos eszméitől, amikért nemrég még életét akarta áldozni, de most meg...

Gonosz szándékú lélekbe nem tér be a bölcsesség, és nem vesz lakást olyan testben, amely a bűnnek szolgál. (Bölcs 1,4) Hiszen a fegyelem szent lelke menekül a hamisságtól, távol tartja magát az esztelen gondolatoktól, és elriad, mihelyt igazságtalanság közelít. (Bölcs 1,5)

Emberbarát lélek a bölcsesség, de nem hagyhatja büntetlenül a káromlót ajkai miatt. Mert Isten belelát a veséjébe, ismeri szívét és hallja szavait. (Bölcs 1, 6) Ismételjük meg

emlékezetünk kedvéért: „Hiszen a fegyelem szent lelke menekül a hamisságtól, távol tartja magát az esztelen gondolatoktól, és elriad, mihelyt igazságtalanság közelít.” Aki éber, az - észlelve az esztelen gondolatokat - menekül ezeknek a sötét, örökké zavaros háborgása elől. Ki-ki lelki alkata szerint. Nem azért, mert gyáva és minden apróságtól megijed, hanem azért, mert kerüli a bajt, amit ilyen helyzetben másoknak okozhat.

(Czakó Gábortól)

Ima

Nagy Isten, Urunk és Mesterünk, örökké szent és megszentelő isteni akaratod teljesedjen bennem, gazdagságban, szegénységben, örömben, bánatban, megpróbáltatásban, élet-

ben és halálban. Jóságos Isten, legyen, amint Te akarod, léteimet és akaratomat a te isteni elhatározásaidhoz, a megpróbáltatásokhoz vagy büntetésekhez igazítom. Atyám, legyen meg a Te akaratod, és ne az enyém!

(Fülei Szent Miklós)

Örök időkre megfogadjuk

Nagyon régen történt, de tudjuk, hogy kín volt.
Falucskánkban dögvészként vad csapás sújtott,
miként Egyiptomban Mózes idejében:
elhullt sok-sok állat erőtlenségében.

Az emberek sírtak, kértek, esdekeltek,
könyörgéssel szóltak könnyek közt Istenhez,
hogy e súlyos gondból menekítse őket;
a gazdákat s a jószágaitak főleg.

Mily szörnyű veszteség! Mily dögletes kórság!
Vadkert térdre borult, az imákat mondták.
Szóltak ősi hittel: „aki kér, az kap” - itt.
Vallották: az ima, fenn, meghallgattatik.

És Szent Ignác napján megszűnt a borzadály.
Elállt a nagy hullás. A falucska felállt
s az ég felé párázta sok léleksóhaj:
köszönjük, nagy Isten, hogy elmúlt a zord baj!

Hálánk száll, hogy reánk tekintettél újra,
s nem hagytál bennünket szemnedvébe fúlva,
ezért e nép Neked így tesz fogadalmat:

örök időkre megköszönjük irgalmad.

Több száz éve ennek. Vadkert nem feledi,
hogy a dögvész végét kinek köszönheti.
Az utókor hálás, s szent Ignácnak napján,
miként hű nép eljő a térdét meghajtván.

(BB)

A keresztény ember három ismerve

Evangélium: Lk 3,15-16.21-22

Egy papnak volt egy jó barátja, aki azonban nem volt hívő. Sok, még gyerekkortól halmozódó élmény kötötte össze őket. A papnak szinte csupa jó tapasztalatai voltak barátja személyiségével kapcsolatban, nagyon erényes embernek ismerte meg. Egy alkalommal így szólt hozzá: „Te olyan nagyszerű ember vagy, értékebb életet élsz, mint számos keresztény. Mondd, miért nem leszel hívő, miért nem keresztelkedsz meg?” Barátja így felelt: „Tudod, ha az a kereszténység, amiről te beszélsz, akkor az nagyon magasztos dolog, és én félek, hogy nem lenne erőm hozzá. Ha viszont az a kereszténység, amit általában véve magam körül látok a megkeresztelt emberek részéről, akkor nincsen kedvem hozzá. Abban nincs semmi vonzó.”

Urunk Jézus megkeresztelkedésének ünnepén érdemes kissé elgondolkodnunk azon, mit is jelent számunkra, hogy meg vagyunk keresztelve, hogy keresztények vagyunk. Jelent-e egyáltalán valamit? Nem kevesen talán úgy gondolják, ők tesznek szívességet az Istennek vagy az egyháznak, ha hajlandók megkeresztelkedni. Amikor pedig arról hallanak, hogy ez elkötelezettséggel is jár, megtéréssel, egy sokszor nem könnyű életforma felvállalásával, akkor hóbörögnek. Pedig – amint az evangéliumban hallottuk – még Jézus életében is új fejezetet nyitott a Jordán vizében történt alámerülés. Neki nem volt ugyan szüksége megtérésre, bűntől való megtisztulásra, mint a többi keresztelkedőnek, azonban ez az esemény jelentette számára nyilvános működésének kezdetét, az Atyától kapott megváltói küldetés teljesítésének nyitányát. Keresztelő János kereszttségének fel-

vételével Jézus kinyilvánította, hogy Istennek engedelmes fia akar lenni, aki teljesíti Atyja akaratát. Az Atya pedig a Szentlélek elküldése és égi szózata által kinyilvánította, hogy Jézust egyszülött Fiának tekintí, akit a világba Messiásként küldött el. „Ez az én szeretett Fiam, Őt hallgassátok!”

A kereszttség számunkra is istengyermeki életünk kezdetét jelentheti, ha igazi hittel és elkötelezettséggel kérjük. Egy egész életünkre kiterjedő küldetéssel ruház fel, melynek lényege részben az, hogy saját üdvösségünkön munkálkodunk, részben pedig az, hogy másokat is segítünk eljutni a keresztény hit igazságainak felismerésére és megélésére.

Néhány napja hittanórán konkrétan elhangzott felém a kérdés – nem először életem során: „Mit érek el azzal, ha megkeresztelkedek? Mi jó van abban?” Ez a kérdés nem feltétlenül felháborító provokáció. Teljesen természetes megnyilvánulás is lehet, hiszen valóban: miért tegyek valamit, ha az nem jó valamire? Sajnos a legtöbb megkeresztelt ember életéből nem olvasható ki semmi plusz, semmi jobb, semmi több azokéhoz képest, akik nem lettek kereszténnyé. Bizony, egyértelműen látszik a kéne Isten gyermekeinek életmódján azoknak az értékeknek, amelyek másokat is vonzanak az Atya felé. Ezek közül néhányat a mai olvasmányok fel is sorolnak:

1. A keresztény ember nagyobb szeretettel, elfogadással, türelemmel van embertársai felé, mint mások. „A megroppant nádat nem törí össze, a pislákoló mécsbelet nem oltja ki.” Egy olyan világban, ahol sokan keresztültáposnak egymáson, kihasználják a másik ember legkisebb gyengeségét is, a hívőnek fel kell karolnia az elesettet, hordoznia

mások gyengeségeit.

2. A krisztuskövető ember „nem lankad el, sem kedvét el nem veszíti”, hanem kitart a jó keresésében és megvalósításában. Mikor körülöttünk olyan sokan feladják életük egy-egy értékes dimenzióját, elveszítik reményüket, akkor a kereszténynek saját kitartásával bátorságot, erőt kell öntenie a lankadókba.

3. A hívő ember az igazság megismertetésén és megszilárdításán fáradozik. Vagyis, ebben az összevissza, értékrend nélküli világban szilárd értékeket képvisel a szavaival, s a

tetteivel is annak igyekszik megfelelni. Bátran tanúságot tesz Jézus evangéliumáról és Isten parancsainak fontosságáról az erkölcsi életben, s anélkül, hogy bárkit is kényszerítene, saját életében megalkuvás nélkül érvényre juttatja a keresztény tanokat. Ezzel biztos támaszkodót nyújthat a kereső és csalódott felebarátainak. Ha mi keresztények így tudnánk élni, sokkal kevesebben kérdeznék, „mire is jó egyáltalán a kereszténység?” A Szentlélek segít nekünk ebben!

(V. I. Szegedről)

Alapunk

Az állami törvényhozásban, kormányzásban és gazdasági vonalon is sikerült szerencsésen összeolvasztania a nyugati elemeket a hazaiakkal. Legfontosabb szempontként hathatósan képviselte népe sajátosságait és érdekeit. Hazánkat bekapcsolta a keresztény világ vérkeringésébe: Jeruzsálemben bencés kolostort, Rómában zarándokházat, Konstantinápolyban díszes templomot építtetett. Mint uralkodó, tudatában volt Isten előtti felelősségének. Ragyogó példája volt ennek, hogy a templomban hivatalát évente letette, annak jeléül, hogy csak kölcsön kapta Istentől, és annak bizonyosságára, hogy hatalmát Istennek áldozza.

Lelkisége fiához, Imre herceghez írt intelmeiben nyilvánul meg legnemesebben: „Uralkodjál szelíden, alázattal, békésen, harag és gyűlölködés nélkül! A király koronájának legszebb ékszei a jótettek? Azért illő, hogy a király igazságossággal és irgalmassággal, valamint a többi keresztény erénnyel ékeskedjék. Minden nép a saját törvényei szerint él, add

meg az országnak a szabadságot, hogy aszerint éljen!” Első királyunkról, akit korának egyik legnagyobb történelmi személyiségeként, valamint az Árpád-ház első szentjeként tart számon a történelem, a legnagyobb elismeréssel szóltak és szólnak ma is. Élete dicső példa minden idők magyarja számára. Ne feledjük soha, hogy szent királyunk élete utolsó perceiben is országa sorsáért aggódott, annak jövője lebegett a szeme előtt, amikor a Szűz Mária oltalmába ajánlotta életművét és nemzetét. Tartozunk emlékének azzal, hogy minden erőnkkel igyekezzünk megtartani keresztény hitünket, egyedülálló, csodálatos anyanyelvünket, s büszkén vállalva magyarságunkat merjünk újra nagyok lenni, akik voltunk ezer-száz éven át, minden megpróbáltatás, üldöztetés, elnyomás ellenére, és akik vagyunk ma is: egy különleges, sokoldalú képességgel és ragyogó tehetséggel megáldott, büszke nemzet.

Lévay Mária

Mi lehet bennünk mérhetetlenül csodálatos?

A papám azt mondja, hogy nem ilyen holmikát hordok. mérhetetlenül csodálatos va- Mérhetetlenül csodálatosnak

gyok. Én azt kérdezem magamtól, hogy igaz-e ez.

Mérhetetlenül csodálatosnak lenni ... Sára szerint ehhez az kell, hogy az embernek olyan gyönyörű, hosszú, göndör haja legyen, mint neki. Az én hajam nem olyan.

Mérhetetlenül csodálatosnak lenni ... János szerint ehhez olyan hófehér, szabályos fogor kell, mint amilyen az övé. Az enyém nem olyan.

Mérhetetlenül csodálatosnak lenni ... Klaudia szerint akkor ne legyenek az arcodon azok a kis barna pöttyöcskék, amiket szeplőnek hívnak. Nekem vannak szeplőim.

Mérhetetlenül csodálatosnak lenni ... Márk szerint ehhez a tanulásban osztályelsőnek kell lenni. Én nem vagyok az.

Mérhetetlenül csodálatosnak lenni ... István szerint ehhez az kell, hogy te legyél a legjobb fej a suliban, aki a legjobb vicceket tudja. Ez sajna nem én vagyok.

Mérhetetlenül csodálatosnak lenni ... Laura szerint ehhez a város legelőkelőbb negyedében, a legdrágább házban kell lakni. Én nem ott lakom.

Mérhetetlenül csodálatosnak lenni ... Máté azt mondja, hogy ehhez az kell, hogy csakis a legdrágább ruhákat és a legdivatosabb cipőket viseld. Én

lenni ... Szilvia szerint ehhez tökéletes családba kell születni. Ez sem az én esetem.

Mégis, minden este, elalvás előtt a papa szorosan megölel engem és azt mondja: te mérhetetlenül csodálatos vagy és én nagyon szeretlek téged. Úgy látszik, a papa tud valamit, amit

a többiek nem.

Úgy látszik, Isten minden emberről tud valami ilyesmit, mindannyiunkról. Sok előnyös tulajdonságunk lehet, sok jó képességünk vagy elért eredményünk, amelyek miatt egyesek csodálhatnak minket, felnézhetnek ránk. Mások azonban talán éppen ugyanezekért megvetnek, esetleg gyűlölnék is bennünket. Talán irigységből, talán azért, mert nekik pont ezek a tulajdonságok vagy eredmények semmit sem jelentenek. Na és persze ott vannak a mindig is meglévő és sajna észre is vehető hibáink, hiányosságaink, kudarcaink... ezek nem csak másokat bizonytalanítanak el velünk kapcsolatban, hanem sokszor saját magunknak is nehezítik önmagunk elfogadását. Nem is beszélve arról, hogy jó adottságaink, képességeink, sikereink többsége mulandóak,

sőt kifejezetten kérészéletűnek bizonyul. Mi lenne hát bennünk az a mérhetetlenül csodálatos, ami miatt Istennek annyira kedvesek vagyunk? Ami miatt egymást és önmagunkat is szeretnünk lehet?

A kérdést így is fel lehet tenni: Mi az, aminek örüljek önmagamban? Ami igazi örömet okozhat számomra a saját életemmel kapcsolatban? Képességeim, adottságaim, amelyeket legnagyobbbrészt nem is saját magamnak köszönhetek, s amelyek legtöbbször mulandók? Milyen sokan vannak, akik ilyesminek próbálnak örülni önmagukban, hogy aztán az életük nagyobb részében szinte állandóan bánkódjanak, megkeseredjenek valamely bálványozott tulajdonságuk elmúlásán.

netes írás

fotó: Kristók J.

Érzékeny és nehéz, erkölcsi kérdések Őszintén az öngyilkosságról

Mégis miért akarunk meghalni? Sokan átéltek a rossz érzést: „Semminek nincs értelme”; „Lelki hányingerem van”; „Elöttem magasodik egy hatalmas, fekete fal”. Kínzó kérdések sora merül fel bennünk: Van-e valaki, aki hűségesen és megbízhatóan mindig mellett áll?

Van-e valaki, aki megért és segít?

Mielőtt továbbhaladnánk, tudatosítsuk, hogy az életünkkel szembeni agresszió nem egyik pillanatról a másikra, egy hirtelen bekövetkező esemény hatására jelentkezik, hanem fokozatosan fejlődik ki a nehézségek, krízishelyzetek kapcsán. A józan ész azt diktálja, szálljunk szembe a krízisek negatív hatásával, s így megleljük lelkünk

békéjét. Mint sok más esetben, a „hogyan tovább” kérdésre adott válasz itt is attól függ, nyitottak vagyunk-e az Istenről, hitről, egyházzal szülő tanítás befogadására, vagy pedig fenntartásaink vannak.

Tételezzük fel, elvileg egyetértünk azzal az állítással, hogy az emberi történelem középpontjában Jézus, az emberré lett Isten áll. Vajon akkor is elfogadjuk Őt, ha felszólít, hogy tagadjuk meg önmagunkat, vagyük fel keresztyénket és úgy kövessük (vö. Mt 16,24)? Jézus ugyanis szó szerint ezt kívánja tőlünk akkor is, amikor mi menekülni szeretnénk a valóságból, amelyet állásunk elvesztése, házasságunk kudarca, súlyos betegségünk vagy éppen nehéz anyagi helyzetünk kese-

rit meg.

Éppen a súlyos testi betegség vagy akár az állandó szorongással járó depresszió elfogadása mutatja meg, hogy megértettük-e a Krisztus-követés lényegét. Nem kellene-e pénzügyi kudarcunknak, társadalmi rangunk elvesztésének, tanulmányaink sikertelenségének meggyőzőnie bennünket arról, hogy számunkra sincs más út, mint a keresztyén út? Nekünk szól az Úr szava:

„Fiam, hagyd, hogy azt tegyek veled, amit jónak látok. Én tudom, mi válik javadra.” (Kempis Tamás: Krisztus követése)

Peter j. Matuska: A szentgyónás - Út a lelkiismeret tisztaságához - és a lélek békéjéhez -

Tata-Márianosztra zarándoklat 2022. július 4-10.

Hétfőn reggel indultunk el az idei kezdőpontra Tatára. Odaérkezésünk után körbe sétáltuk az Öreg-tavat, és fürdöttünk is benne. Jó volt előre egy kicsit bemele-

keresztre a szaléziakhoz. A közös szentmise után tartalmas beszélgetést folytattunk Péter testvérrel és Derossi atyával a Szalézi rend életéről. Nagyon jól

a sziklákhöz, de a szép panoráma kárpótolt minket. Alig vártuk már, hogy Pilisszentlélekre érkezzünk, ahol Teca kocsmájában frissülhettünk fel. A helyi

tünk a Bazilikához, ahol András atya köszöntött bennünket. Innen pedig elfoglaltuk utolsó szálláshelyünket.

Márianosztrán töltött éjszaka után szentmisével kezdtük napunkat. A zarándok keresztség és ebéd után hazaindultunk. Mindenki testileg és lelkileg feltöltődve tért haza családjához és sok közös, szép emlékekkel.

Hogy kinek mit jelentett ez a zarándoklat és mivé formálódik, alakul az majd csak az évek során derül ki.

Útra keltünk, mint a vadludak. Isten azt szeretné, ha boldogok lennénk. Gyökereink tartanak meg bennünket, így tudunk gyümölcsöt teremni, de szükség van a szárnyakat adó vágyainkra is, hogy le tudjuk győzni az akadályokat. Az Istennel való találkozáshoz szükség van

csendre. Ajándék vagyunk a másik ember számára. Isten mindannyiunknak személyes küldetést szán. Ezek a témák adtak keretet egész hetünknek az út során. Megtapasztaltuk, hogy milyen közösségekben együtt lenni a másikkal, Istennel és önmagunkkal. Reméljük, hogy a mag, amit elvetettünk jó földbe hull, és százszoros termést hoz.

Hálás szívvel gondolunk azokra, akik ezt az egész utat megszervezték, lebonyolították, részt vettek rajta. Köszönjük a segítséget azoknak a szülőknek, akik elvittek és hoztak bennünket! Köszönjük támogatóinknak, akik segítettek bennünket, hogy utunk során semmiben ne szenvedjünk hiányt: egyházközségünknek, Gyuri atyának, a váci

Folytatás a következő oldalon

gíteni. Este pedig kimentünk a Kálváriadombra és megnéztük a csodálatos naplementét.

A heti első zarándokutunkat esőben kezdtük el. Habár az eső esett egész nap, mi kitartóan folytattuk utunkat. A baji templom előtt tartottuk az első pihenőt. A közös beszélgetés és ima után újult erővel folytattuk a zarándoklatunkat Vértestolna felé, ahol a plébánián kaptunk szállást.

Vértestolnáról a csapat fiataljai átvették az irányítást és mutatták az utat társaiknak. Gyönyörű erdőn keresztül vezetett utunk. A pusztamaróti fedett pihenőhelyen fogyasztottuk el az ebédünket. Egy kicsi kerülővel, de megértünk Péli-földszent-

éértük magunkat, tiszta szállás, finom ételek és vidám, nyugodt légkör fogadott minket. A kora esti órákat játékkal töltöttük.

A csend és feltöltődés után otthagytuk a szaléziakat jókedvvel indultunk el a reggeli ima után. Napsütéses túránk után fáradtan érkeztünk meg a következő szállásunkra, Keszölcse. Zsófi néni és kutyája azonban nagy szeretettel fogadott bennünket, így a kiadós vacsora után Zsófi néni segítségével új játékokat ismerhettünk meg, és a napot egy közös elmélkedéssel zártuk.

Az ötödik napi úti csomagjainkat felvéve a Kétágú hegy irányába indultunk el. Meredek kaptatón kellett feljutni

templomban éppen a déli harangszót húzták, így elimádkoztuk az Úrangyala imádságot. Az esztergomi körsétánk után Jeremiás testvér bemutatta a helyi kollégiumot, ami aznap estére adott szállást. Vacsora után pedig megismerkedtünk a ferences lelkiséggel.

Utolsó zarándoknapunkon elindultunk a végcél felé, Márianosztrára. Hátunk mögött hagyva az esztergomi bazilikát elértük a szobi révet. Szobon egy kis pihenő után utunkat egy napos, hosszú emelkedő nehezítette meg. A csapat egy része letért a helyes útról, míg a másik fele már Márianosztra határában volt. De végül is közösen, hálás szívvel ér-

Tekintély

Egy jó pár évvel ezelőtti újságcikk került a kezembe, mely tartalma ma is aktuális, melyet közelgő nemzeti ünnepünk alkalmából megosztok olvasóinkkal. A cikk vezérfonalát Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek atya a Vatikáni Rádióban elhangzott interjúja és az interjú előtti évben, a Szent István-bazilikában elmondott nagyhatású beszéde képezte, melyet többen kritika górcsővébe is helyeztek. A bírálók szerint az érsek az atya „aktuálpolitizált”, pedig csupán a közélet erkölcsi kérdéseivel foglalkozott. Bábel Balázs a rádióban megállapította: „Nap mint nap találkozunk a bűn botrányig fokozódó megnyilvánulásaival. (Törvényes-e a törvényes, de nem etikus?) Korábban legfeljebb háborús időszakban (ez most Európa keleti végén kezdetét is vette), vagy hosszan tartó zsarnokság idején zuhant ilyen mélyre a közerkölcs. A fiatalok által elkövetett bűncselekmények, a drogos életformából következő halálesetek a jövőt is kilátástalanná teszik. Az új pogányság megnyilvánulásait Szent István ünnepéhez kapcsolódóan is tapasztaljuk: sokaknak augusztus 20-a István napi vigasztalásokat és a tűzijátékot jelenti csupán. Azt is lehetett hallani, hogy Szent István tönkretette a magyar

egyházmegegyének, Püspök Atyának, Sipos Ferencnek, Gáspár Lászlónak, Farkas Tamásnak, Szabó Jánosnak, a Kreatív Virágkuckónak (Gubik-Szabó Erzsébet), Halaj Szerkezet Kft.-nek, Bartek Károlynak, a Szamovill Kft.-nek. Isten áldja meg őket! Imádkoztunk értük utunk során!

Az érsekvadkert zarándokok naplójából lejegyezte:
Agi néni

virtust. Ők Koppánynak is szobrot emelnének.” A magyarság első és legnagyobb szentjét az utóbbi száz évben sokan és sokféleképp próbálták kisebbiteni, egészen alpári és ördögi módon, marxista alapon és liberális fitymálással egyaránt, de talán soha olyan dühödten és leplezetlenül, mint éppen a „rendszerváltás” óta. Az aktuálpolitizálás vádját tényleg szeretném elkerülni, néha komolyan elgondolkodom, szabad-e az evangéliumokból idéznem, nehogy kirekesztő magatartásomért megkövezzenek a farizeusok.

Az Ige és a szó tekintélye erősen megkopott. A cikk keletkezésekor sokat írtak az 1968-as évről, a párizsi diákközpontokról és a csehszlovákiak „emberarcú szocializmus” eltiprásáról. Olyan emberek nyilatkoztak, akik Mao Ce-tung tanainak híveiként baloldaltól bírálták a pártállami szocializmust és a kommunákat tartották a jövő zálogának az elavult családdal szemben. Volt hippik és drogosok méltatják a szertelen szabadságot, a tekintélyek teljes lebontását, az egyén jogainak legfőbb szentséggé való emelését. Olvasgatom Jean Sévilla könyvét, melynek címe Túl jón és rosszon - vagy hová vezet az anarchista liberalizmus? (Kairos Kiadó, 2008) Még sokat kell idéznem e művet, mely az egykor katolikus Franciaország hitehagyásának szomorú története, de tanulságos előképe Magyarországnak is, főként, ha nem vagyunk résen. Kivüláglak a könyvből, hogyan érett be az anarchista liberalizmus gyűlöletének vetése, hogyan vált az állam, a nemzet, a haza, a vallás, a család az egyéni önzés martalékává. A multikulturalizmus csődje ma már egész Európában megfigyelhető, a rosszul értelmezett demokrácia olyan tömegtársadal-

Ez történt

Keresztelések

10. Bogdán Hanna Patrícia
(Bogdán Dávid – Pusztai Andrea)
11. Halaj Emma
(Halaj Bence – Varga Lili)

Házasságot kötöttek

2022. július 8.

Súth Tamás – Balla Nikolett

Temetések

30. Saját Istvánné
Tamaskovics Erzsébet (1952)
31. Makó Andrásné
Schmitbauer Erzsébet (1942)
32. Kordics Józsefné Halaj Ilona (1940)
33. Halászi Károlyné Káplár Klára (1964)
34. Halaj Károlyné Urbán Erzsébet (1932)

makat hozott létre, melyeknek hiányzik a megköti eleme, a vallás és az erkölcs. A fogyasztói társadalom hedonista kultúrája mindent a test „kényeztetésére” összpontosít, a test és lélek örök küzdelmében ma a test a csaknem abszolút győztes, a mai utópia egy olyan hely, ahol egyfajta univerzális wellness – központban, örök ifjúságban ápolják az emberek külön-külön testrészt, ideértve az arcfelvarrást, ránc-talanítást, férfivá vagy nővé operálást. Olyan ijesztő korba jutottunk, amikor a sci-fi és horror egykori szerzői már nem tudnának új szörnyűségeket kitalálni: mert bennük élünk, és még fizetünk is értük.

A tekintélyek elfogytak, de amíg a Bibliát nem tiltják be (van rá célzás), van remény. Az ókori Róma végnapjaiban lehetnek ilyen reménykedők az őskeresztények. A császároknak és a plebsnek elfogyott a tekintélye. Krisztus egyházának megmaradt.

†SzSzP írása alapján

Egyházközségi hírek

Augusztus 5-én lesz a hónap első péntekje, délelőtt a szokott módon látjuk el otthonukban az idős-beteg Testvéreket a szentiségekkel.

Augusztus 15-én, hétfőn a Boldogságos Szűz Mária Meny-bevétele, Nagyboldogasszony ünnepe lesz. Templomunkban reggel 7 órakor és este 7 órakor tartunk szentmisét. Ne felejtsük

el, hogy ez a nap parancsolt ünnep, szentmisén részt venni kötelező!

Augusztus 20-án Államalapító Szent István Királyunkat ünnepeljük. Templomunkban reggel 8 órakor és délelőtt fél 10-kor lesz szentmise Szent István királyról. Mivel szombati nap, ezért este 7 órakor is tartunk szentmisét, de az már a

másnapra, vagyis évközi 21. vasárnapra szóló előesti szentmise lesz.

Augusztus 28-án vasárnap tartjuk a Terményhálaadó szentmisét és körmenetet. A délelőtt fél 10-kor kezdődő ünnepi szentmisét Palánki Ferenc a Debrecen - Nyíregyházi Egyházmegye Megyéspüspöke mutatja be.

Ezen a vasárnapon kivételesen a reggel 8 órás szentmise elmarad, kérjük, hogy aki teheti a Terményhálaadó szentmisén és körmeneten vegyen részt. Akinek ez nem alkalmas az a szombat esti szentmisével tud eleget tenni a vasárnap megszentelésének.

Pusztaberkiben augusztus 15-én és augusztus 20-án is vasárnapi rend szerint délelőtt 11 órakor lesz szentmise.

Szentmiseszándékok

Augusztus

1. Hétfő -
2. Kedd -
3. Szerda -
4. Csütörtök -
5. Péntek - Szabó Kálmán, élő és elhunyt hozzátartozók
- Füle Béláné Kovács Mária 6. évforduló, a Kovács és a Füle család elhunyt hozzátartozói
6. Szombat - Jakubecz, Czinege, Molnár és Varga család halottaiért
- Jakubecz János, felesége Varga Piroska, Jakubecz és Varga család élő és elhunyt tagjaiért
- Kristóf Imre, szülei, testvérei, apósa, anyósa, a család élő és elhunyt családtagokért
- Valkó József 3. évforduló, nászasszonya Bugyi Ilona, sógora Grécsi István, szülei, élő és elhunyt hozzátartozók
- Szarvas József, felesége Kocsis Margit, testvéreik, Szarvas és Kocsis nagyszülők
- Vitéz István, felesége Csillag Mária, fiaik János és József, nagyszülők, a család élő és elhunyt hozzátartozók
7. Vasárnap - Urbán Ignác 2. évforduló, lánya Erzsébet, fia István, szülők, élő és elhunyt hozzátartozók
- Berta József, felesége Boda Erzsébet, továbbá a Boda család elhunyt és élő tagjaiért
- Pistyúr János (1941) 20. évforduló, szülei, testvérei, apósa, anyósa, nagyszülei, nászasszonya és élő családtagok
8. Hétfő -
9. Kedd -
10. Szerda -
11. Csütörtök -
12. Péntek - Kristók István, 1. évforduló, Kristók és Kordics család élő és elhunyt tagjaiért
13. Szombat - Pöhlös Péter 2. évforduló, szülei, a Záhorszki és Csillag család élő és elhunyt hozzátartozói
- Kaba, Kristók és Molnár család élő és elhunyt hozzátartozói
- Szabó János, felesége Boda Ilona és elhunyt hozzátartozók, Vitéz János, felesége Kopisz Rozália és elhunyt hozzátartozók
- Kovács János, Pál Jánosné, Pál István és elhunyt hozzátartozók
- Mrekvicska János, apósa Fábián József, felesége Czinege Margit, szülei, élő és elhunyt családtagok, valamint Fábián Ignác, felesége Halaj Anna
14. Vasárnap - Urbán Sándor, felesége Benyovics Anna, vejük, élő és elhunyt családtagok
15. Hétfő - Nagy Ignác, felesége Vitéz Anna, élő és elhunyt hozzátartozók

16. Kedd -
17. Szerda -
18. Csütörtök -
19. Péntek -
20. Szombat -
21. Vasárnap - Szabó Vince, felesége Kormosói Ilona, Csillag Gyula, Mrekvicska Ignác, felesége Szabó Margit és szülők
- Péntes Ilona 15. évforduló, Péter András, neje Verebes Ágnes, nagyszülők és hozzátartozók
- Vitéz József 5. évforduló, szülei, nagyszülei és két sógora
- Laczó János, felesége Szrenka Erzsébet, szülei, fiuk János, Fábián István, testvére Rozália, felesége Kövér Margit 10. évforduló, fiuk László, élő és elhunyt hozzátartozók
- Fábián Istvánné Laczó Ilona 16. évforduló
22. Hétfő -
23. Kedd -
24. Szerda -
25. Csütörtök -
26. Péntek - Molnár, Urbán és Valkó család elhunyt tagjaiért
- Záhorszki Ignác, felesége Nagy Erzsébet, szülei és testvéreik
27. Szombat -
28. Vasárnap -
29. Hétfő -
30. Kedd -
31. Szerda -

Alapküldetésünk Krisztust követni

Egy utazó éjszakára egy kolostorba kéredzkedett be. A kolostor apátja barátságosan fogadta, még a szobájába is meghívta egy kis beszélgetésre. Az utazó igen ledöbben, amikor belépett a szerzetes apró cellájába. Fel volt készülve rá, hogy igen egyszerű lesz a be rendezése, na de ennyire? Egy facipriss szalmazsákkal és pokróccal, egy zsámoly, egy faragatlan asztal, s mindössze egy deszka felkötözve polcnak, amin a Biblia és még néhány könyv árválkodott. Nem is állhatta meg a vendég, s rákérdezett a szerzetestől: „Atyám, hogy lehetséges, hogy csak ennyi holmija van? Hogy lehet így élni?” Az apát így felelt: „Ami azt illeti, nálad sincs sok minden, fiam.” „Igen, de én úton vagyok” – felelte az utazó. „Én is fiam” – mondta a barát. „Én is csak átutazóban tartózkodom a Földön.”

(Laudetur közösségtől)

Vadkerti Harangok

Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: Máthé György plébános

Nyomtatás: Z-HORV Stúdió

Internet cím: <https://www.ersekvadkert.vaciegyszazmegye.hu>

email: emje52@gmail.com